

Versi

Autor(en): **Glauco**

Objekttyp: **Article**

Zeitschrift: **Quaderni grigionitaliani**

Band (Jahr): **15 (1945-1946)**

Heft 3

PDF erstellt am: **16.05.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-15451>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

Ein Dienst der *ETH-Bibliothek*

ETH Zürich, Rämistrasse 101, 8092 Zürich, Schweiz, www.library.ethz.ch

<http://www.e-periodica.ch>

VERSI

di **Glauco** (Ulisse Pocobelli)

A 'na popòla in aria!...

*Ta vedi tücc i dì in sü la sirada,
sempro con' n s'barbatèll sóta a brascéta,
a s'morosà in sü e in gió par la contrada,
a rid, a fa la frigna e la sciguéta
e vedi, o stròliga, che tücc i sîr
l'è 'n moscon noeùv che ta visiga in gîr.*

*Sta atenta, Nina, atenta che a voeuré
tegní l pè in tanti scarp l'è 'na pazia
e prest o tardì ta finissaré
col vess cönsciada lì da büta via
e — vegia prim dal temp — già bell e stüfa
e disdegnada, farett sü la müffa.*

*Sta atenta, Nina, atenta che l'amor
l'è dolz ma'l tegn scondiù tanli spongion
e che, insema ai farfall, sòra i bei fior
a sciùscia 'l giüs, sa pònda i calabron
e i calabron, Nina, sta atenta ben,
insema al dolz i strüsa adrè 'l velen.*

*E tegn da ment che'n fioo bel e comè ti
quand l'è üsmaa da tücc al perdarà
la grazia e'l bell color par poeu finì
in mezz al rüd, indoa al marcissarà,
o giò in dal foss a fagh da lecc ai rann
e ai verderacch e... adio ai tò bei ann!...*

*Trasaa i bei ann da la toa gioventü
a vess in aria comè 'l strasc di piatt,
quii tò bei ann che tornarà mai più
nè a piang nè a sospirà nè a desperatt
vegnerà 'l dì — trop tardì alora!... — chè
senza podè, voeuressat tornà indrè.*

*E alora dam a trà che se ta voeu
ta sètt a temp anmò: branca' n pivell
ch'l sia' n fioeù seri, on bravo tòs e poeu
cerca da voeuregh ben: tacat a quell
e tegnall strecc e mètigala tüta
par andà intés poeu... quell ca büta büta!*

Gira, Gira, Catagira...

« *Lisse... oh Lisse ! » la mia Dòna,
sempro in trüscia a s'gugiatà,
la ma ciama e... al sii par fà ? ,
Par jütàgh a fa giò l'ascia.*

« *Vegni, Mida !... » e, dè-fato,
mi ma sèti sül divan:
s'longhi i brasc e, sui mè man,
ecco l'ascia comodada.*

*On colpett da forbisètta:
on moment par cercà 'l cò,
poeu sa tàca a dis'fà giò
e sa va ca l'è 'n piasè.*

*Gira, gira, catagira,
coi mè brasc a morinell,
cress, s'ingrossa l' camisell,
calà l'ascia a vista d'oeucc.*

*Tütt còr via bell ladin...
ma, ecco... ecco che la lana
sacranòto, la s'ingrana
e 'n garbüi al fà immatì.*

*Con on zicca da pazienza,
tira e mola, foewra e dent,
dent e foewra.... finalment
'sa riüsciss a dis'brojall.*

*E... via andare: gira e gira
coi mè brasc a morinell,
cress, s'ingrossa l' camisell,
calà l'ascia a vista d'oeucc.*

*Menaman sem a la fin,
manca più quai gîr ammò
par rivà a quell' altro cò
ma... oh madòcina, ghè'n gropp !...*

*Mi comenzi a trampignà
e ma storgi sül divan:
giri, s' larghi, strengi i man:
sò gnanch mì cossè ma fò.*

*La mia Dòna, prim coi onc
poeu coi denc, tira e bistira
e strepena e volta e gira
e...anca 'l gropp l'è dis'trugaa.*

*E via andare: gira e gira
coi mè brasc a morinell,
cress, s' ingrossa l' camisell,
calà l' àscia a vista d'oeucc.*

*Se Dio voeu, sem a la fin!
S' larghi i brasc insormentü:
tiri 'l fiaa, isranghissi i dii
e sospiri... oh finalment!...*

*E poeu pensi: anca la vita
la g'ha i gropp ma jè tant strenç
che var minga i onc e i denc
par podè distrügai giò.*

*E, difati, quand ta crèdat
che tütt cora via ladin
trach... ta riva sul copin
'na mazada che t'incrüscia.*

*Ta sè apena tiraas sü
quand ta riva sü la schèna
'n altro colp che t'inderena
e 'l ta lassa insormentii.*

*Quand ta par de podi dì:
« Se Dio voeu, la s' è cambiada!.. »
ecco pront n'ingarbügiada
che rügascia i tò bei soeugh.*

*E la vita la 'sa des'fa
col sò bell e i sò mes'smasc,
comè l' àscia sui mè brasc,
fin al dì da serà i oeucc.*

La scoeula l'è finida

all'amico carissimo prof. dott. A. M. Zendralli
con affetto sincero

*La scoeula l'è finida ! Ai mè toson
gà s;brinza foeu dai oeucc la contentezza
intant che mi, col coeur pien de magon,
saliudi vün par vün con 'na carèzza.
« Arrivedess, fee bon vacanz nèh... ciao !
rigordevass da mi e fee sempro 'l bravo !*

*E i fioeu jè nai: quell' onda da legria
che jeva spantegaa l' è dislenguada
par fagh ul post a la malinconia,
a 'na malinconia profümada
e dolza e tendra e calda che capì
la po chi l' ha provada comè mi.*

*I fioeu jè nai: ma ecco che tütt a 'n bott
sa torna vert la porta da la scoeula
e 'n gogninell da prima class, còtt, còtt,
al ma vegn scià da prèss: « S' è voeutt ti, spoeula ?
ga disi insci par rid... » Sore — al ma fà —
che 'l ma perdona se l' ho fai stürbà !*

*Poro ciapott ! « Al sii che va voeu ben ?
— Si sore, al sem che lü l' è fin tropp bon ! »
« L' è be par quest che vialtri fii i vost fen ! »
— Si sore, al ma perdona, al g' ha reson ! —
Al ma s' longa la man: ga dò la mia,
la strenç, poeu tütt content al scapa via.*

*Lo compagna coi oeucc. Ma son setaa
col cò in di man li al tavol... E pensà
ca l' era vün di püsee disperaa !
Vedat comè l' è facil a s' baglià ?
Divolt, sota la scorza d' on ciapin
sa scond l' anima e l' coeur d' on angerin.*

Giugno 1945

Anca i vacanz jè andai!...

al caro collega Attilio Petralli
in segno di comuni ideali

*E anca i vacanz jè andai: jè goraa via
come 'l stralüsc ! Ma par che 'n boff da vent
linger e dolz, insema all'allegria
che porta i me toson in sto moment,
quest' ann in scoeula al ma portaa l' ondada
d'on aria noeuya fresca e profümada.*

*Ma par che la mia scoeula l' è piü quela:
ma par che l' ha comè cambiaa da cera
che, insoma, la s' è faia püsse bela,
legriosa e sperlüsenta a 'na manera
comè da tanti ann mi l' ho mai vista.
.... O l' è la vista che me fa batista ?....*

*Ma freghi i oeucc... Ma si jè ancamò quii
i banch, e 'l tàvol e 'l vestee e i s'cagnei
e la lavagna epür, cossè voeurii....
ma par che anca lor i sia püsse bei
e che anca lor, in sto moment i proeuva,
compagn da mi, 'na contentezza noeuya.*

*'Na contentezza comè quela che
sa proeuva quand sa sentat liberaa
d' on pes, d' on crüzi, d' on grand dispiasè
che da 'n gran pezz al ta tegn incrüsciaa
e da vedé che sia rivaa 'l moment
da podè tiraa 'l fiaa e di: finalment !...*

*La guera l' è finida, se Dio voeur
e, con la guera, tanti tribüleri !
Coracc, fioeu me, coracc e che 'l vost coeur
l' abia mai dai cognoss i cativeri.
Voeurevas ben comè tanti fradei
che al mont, credim a mi, gh' è nient da mei.*

*Che mi sarò par vialtri, o mè bagai,
— e quanto va voeui ben al savii già —
quel che par vialtri mi son sempre stai:
maestro da disegn e da Bontà.
Sota a stüdià da güst: tegnii da ment
quel che v' ha dii 'l vost « Sore » in sto moment !*